

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії
28 липня 2025 року

Здобувач ступеня доктора філософії Максим ПРИЛПКО, 1987 року народження, громадянин України, освіта вища: закінчив у 2016 році Київський національний університет імені Тараса Шевченка за спеціальністю «Міжнародне право», старший науковий співробітник науково-дослідного відділу комунікаційно-контентної безпеки та воєнно-країнознавчого аналізу лінгвістичного науково-дослідного управління науково-дослідного центру Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка, м. Київ, виконав акредитовану освітньо-наукову програму «Право».

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом ДВНЗ «Ужгородський національний університет», м. Ужгород, від «09» червня 2025 року № 358/01-04, у складі:

Голови разової спеціалізованої вченої ради –	Дмитра БЕЛОВА, доктора юридичних наук, професора, професора кафедри конституційного права та порівняльного правознавства юридичного факультету ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
Рецензента –	Тетяни КАРАБІН, доктора юридичних наук, професора, завідувачки кафедри адміністративного, фінансового та інформаційного права юридичного факультету ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
Офіційних опонентів –	Ірини ШОПНОЇ, доктора юридичних наук, професора, професорки кафедри адміністративно-правових дисциплін Інституту права Львівського державного університету внутрішніх справ, Надії ХРИСТИНЧЕНКО, доктора юридичних наук, професора, завідувачки кафедри адміністративного права, інтелектуальної власності та цивільно-правових дисциплін, Київського університету інтелектуальної власності та права, Валерії РЯДІНСЬКОЇ, доктора юридичних наук, професора, професорки кафедри публічного та приватного права Приватного акціонерного товариства «Вищий навчальний заклад «Національна академія управління»

на засіданні «28» липня 2025 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» Максимові ПРИЛПКУ на підставі публічного захисту дисертації «Адміністративно-правові засади забезпечення добросовісної поведінки військових посадових осіб у Збройних Силах України».

Дисертацію виконано у ДВНЗ «Ужгородський національний університет», МОН України, м. Ужгород.

Науковий керівник – Ірина СУХАН, кандидат юридичних наук, доцентка кафедри адміністративного, фінансового та інформаційного права юридичного факультету ДВНЗ «Ужгородський національний університет».

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису державною мовою, що містить нові науково обґрунтовані результати проведених Максимом ПРИЛПКОМ досліджень та має істотне значення для правової галузі. Це дослідження є одним із перших комплексних досліджень, в якому на основі аналізу теоретичних джерел та практичної

діяльності у сфері формування, підтримання та зміцнення доброчесності військових посадових осіб Збройних Сил України визначено проблеми та перспективні напрями розвитку адміністративного законодавства, яке регулює вказані процеси, а також шляхи удосконалення правозастосовної практики. Результати здобувача, викладені у його дисертації, цілком узгоджуються з вимогами, визначеними в пункті 6 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами).

Здобувач має 17 наукових публікацій за темою дисертації, з них 5 наукових праць, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації, та 12 наукових праць, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації. Зазначене відповідає пунктам 8, 9 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами):

1. Приліпко М.О. Сутність категорії «доброчесність військових посадових осіб». *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2021. Випуск 3. С. 121-123. <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2021.03.22>

2. Приліпко М.О. Інститут доброчесності як умова встановлення верховенства права у правовій демократичній державі. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Юриспруденція»*. 2021. № 54. Т.1. С.89-92. <https://doi.org/10.32841/2307-1745.2021.54.1.21>

3. Приліпко М.О. Наукові підходи до сутності доброчесності військових посадових осіб. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Військово-спеціальні науки*. 2022. №1. С.66-68. <https://doi.org/10.17721/1728-2217.2022.49.66-68>

У дискусії взяли участь голова, рецензенти, офіційні опоненти та висловили зауваження:

Дмитро БЕЛОВ, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри конституційного права та порівняльного правознавства юридичного факультету ДВНЗ «Ужгородський національний університет»:

1. У роботі не наведено пропозицій щодо вдосконалення механізмів захисту викривачів корупції, що є важливим для ефективної боротьби з недоброчесною поведінкою у Збройних Силах України.

2. Варто було б проаналізувати досвід використання штучного інтелекту та великих даних у системах контролю за доброчесністю у військовій сфері, враховуючи їх потенціал для виявлення та попередження корупційних ризиків.

Тетяна КАРАБІН, доктор юридичних наук, професор, завідувачка кафедри адміністративного, фінансового та інформаційного права юридичного факультету ДВНЗ «Ужгородський національний університет»:

1. Зважаючи на актуальність і практичне значення дисертації, здобувачеві варто було розробити методичні рекомендації щодо удосконалення процедур у сфері адміністративно-правового забезпечення доброчесної поведінки військових посадових осіб для використання у діяльності органів військового управління, що додало б дослідженню більшої практичної ваги з точки зору покращення антикорупційної діяльності у силах оборони.

2. Автору варто було окремо розглянути питання а) про використання для формування доброчесності майбутніх військовослужбовців занять із базової

загальновійськової підготовки, яка запроваджується у закладах вищої освіти України з 1 вересня 2025 року; б) та про зміни у стандартах вищої освіти спеціальностей, за якими проводиться підготовка військовослужбовців (Галузі знань 25 Воєнні науки, національна безпека, безпека державного кордону) та нещодавно внесені до переліку компетентностей «Здатність ухвалювати рішення та діяти, дотримуючись принципу неприпустимості корупції та будь-яких інших проявів недоброчесності».

Ірина ШОПІНА, доктор юридичних наук, професор, професорка кафедри адміністративно-правових дисциплін Інституту права Львівського державного університету внутрішніх справ:

1. Не зовсім вдалою є назва підрозділу 2.1 «Сутність, елементи та мета функціонування механізму адміністративно-правового забезпечення доброчесної поведінки військових посадових осіб у Збройних Силах України». Оскільки підрозділи 2.2 і 2.3 також присвячені характеристиці елементів механізму адміністративно-правового забезпечення доброчесної поведінки військових посадових осіб (об'єкта, суб'єктів та інструментів), назву підрозділу 2.1 доцільно було сформулювати як «Сутність, структура та мета функціонування механізму адміністративно-правового забезпечення доброчесної поведінки військових посадових осіб у Збройних Силах України».

2. Погоджуючись в цілому з позицією дисертанта щодо закритості корпоративної культури від зовнішнього контролю (с. 85), хотілося б більш детально ознайомитися з позицією дисертанта щодо шляхів отримання об'єктивної інформації про наявність корупційних відносин у військових частинах.

3. Автор цілком обґрунтовано відносить академічну доброчесність до ознак доброчесної поведінки військової посадової особи (с.115-116). Разом з тим автору варто було б більш детально розкрити вплив механізмів формування академічної доброчесності та загальний рівень доброчесності військових посадових осіб.

4. Дисертанту варто було б розглянути історію функціонування та реорганізації Українського державного концерну «Укроборонпром» в контексті предмету свого дослідження, що надало б висновкам дисертації більшої переконливості.

Надія ХРИСТИНЧЕНКО, доктор юридичних наук, професор, завідувачка кафедри адміністративного права, інтелектуальної власності та цивільно-правових дисциплін, Київського університету інтелектуальної власності та права:

1. Підрозділ 1.1 роботи має назву «Інститут доброчесності як умова встановлення верховенства права у правовій демократичній державі». Автор дає визначення вказаного інституту, згадуючи таку ознаку, як міждисциплінарність (с.37-38). Однак залишається неясним, чи поширюється ця міждисциплінарність лише на правові відносини, чи є ширшою, і, якщо так, на які види соціальних відносин вона поширюється

2. На с.58, розкриваючи особливості запобігання корупції в секторі безпеки і оборони, автор вживає як окремі категорії поняття «авторитет» та «репутація». З огляду на їх синонімічність, бажано було б розкрити відмінності між цими термінами.

3. Досить спірною є теза на с.64 роботи, де автор зазначає, що першою умовою впровадження вимог до доброчесності представників держави у суспільні відносини є наявність у особистості правових знань, вмінь та навичок, які у сукупності формують правову поведінку індивіда і сприяють додержанню ним вимог правових приписів. Хотілося б зауважити, що без наявності в особистості мотивації додержуватися вимог закону правова поведінка не може бути сформована, однак правових знань, вмінь та навичок для цього недостатньо.

4. Не можна погодитися із пропозицією автора щодо введення до складу військово-лікарських комісій зовнішніх спостерігачів для зниження руйнівного впливу

корупційних ризиків (с191-192). Оскільки інформація, пов'язана з мобілізаційними процесами, переважно охоплюється законодавством про державну таємницю, а інформація щодо стану здоров'я особи – законодавством про лікарську таємницю, реалізація цієї пропозиції уявляється малоімовірною.

5. Заслужують на увагу положення роботи, в яких розкривається вплив змісту військової присяги на формування доброчесної поведінки військовослужбовців. Разом з тим, положення дисертації були б більш переконливими, якщо б поруч з текстами Військової присяги у чинній редакції та редакціях 1999, 1991 та 1960 років (с.238-239) автор навів би і свої пропозиції щодо оновленого тексту цієї урочистої клятви, який більш відповідав би умовам сьогодення.

Валерія РЯДІНСЬКА, доктор юридичних наук, професор, професорка кафедри публічного та приватного права Приватного акціонерного товариства «Вищий навчальний заклад «Національна академія управління»:

1. Виділення п'яти властивостей адміністративно-правового забезпечення доброчесності військових посадових осіб (с.62-63) є в цілому логічним, проте методологічно варто було б деталізувати, яким чином кожна з цих властивостей безпосередньо впливає на ефективність адміністративно-правового забезпечення доброчесної поведінки означеної категорії осіб.

2. Теза щодо позитивного характеру адміністративно-правового забезпечення доброчесності, на відміну від «негативної правової спрямованості» антикорупційної діяльності (с.68), є цікавою, проте потребує чіткішого розмежування та обґрунтування механізмів, за якими здійснюється цей «позитивний вплив», і яким чином він оцінюється в контексті правового регулювання.

3. Характеризуючи механізм адміністративно-правового забезпечення доброчесності військових посадових осіб (с. 89), автору варто було б розкрити не лише його складові, а й динаміку взаємодії його правових інструментів, їхню ієрархію та синергетичний ефект для досягнення поставленої мети. Зокрема, варто було б відповісти на питання, які саме зв'язки існують між його нормативно-правовими, організаційно-правовими, правовиховними та коригувальними складовими.

4. Пропозиція щодо поліграфічних досліджень як критерію оцінки доброчесності (с.172-173) потребує ретельного методологічного обґрунтування наукової достовірності та юридичної прийнятності в контексті правової держави.

5. У роботі варто було б навести більше результатів соціологічних досліджень, які стосуються рівня доброчесності військових посадових осіб Збройних Сил України.

Озвучені зауваження отримали всі необхідні пояснення з боку дисертанта, тому суттєво не впливають на загальну позитивну оцінку результатів наукового дослідження Максима ПРИЛПКА.

Результати відкритого голосування:

«За» 5 членів ради,

«Проти» 0 членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує Максиму ПРИЛПКУ ступінь доктора філософії з галузі знань «Право» за спеціальністю 081 «Право».

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої вченої ради

Дмитро БЕЛОВ